

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci žalobce: **AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o.**, IČ: 49356089, se sídlem Pražská 1321/38a, Hostivař, 102 00 Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem v Praze 10, Vršovická 1442/65, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.1.2014, čj. 2225/530/13/Hen, 78547/ENV/13,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce podanou žalobou napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále také jen „ČIŽP nebo inspekce“) ze dne 4. 10. 2013, čj. ČIŽP/44/OOH/SR01/1211736.011/13/DSJ. Ve správním řízení byla pravomocně žalobci uložena pokuta ve výši 420.000,- Kč podle ust. § 37 odst. 6 písm. b) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o integrované prevenci nebo zákon“), a to za skutek, že provozoval zařízení k využívání biologicky rozložitelných odpadů – kompostárnu na skládce TKO Činov v katastrálním území Hradiště (dále také jen „kompostárna nebo zařízení“) v rozporu se závaznou podmínkou integrovaného povolení schváleného rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 5. 11. 2014, čj. 4346/ZZ/RO/SP/04, ve znění pozdějších změn, uvedenou pod bodem 1) části 2.3.2., čímž spáchal správní delikt podle ust. § 37 odst. 4 zákona o integrované prevenci. Konkrétní rozvedení skutku spočívá v porušení podmínky č. 11 uvedené pod kapitolou 5 (odpady připravené k zamíchání do kompostu a založené hromady – krechty – nebyly udržovány v požadovaných figurách), podmínky č. 12 uvedené pod kapitolou 5 (v den kontroly byla zakládka B značně znečištěna nerozložitelným komunálním odpadem –

převážně odpadní plast, který nebyl od kompostové suroviny řádně oddělen), podmínky č. 13 uvedené pod kapitolou 5 (kompostovací proces nebyl udržován v souladu s technologickými postupy uvedenými v kapitole 4 provozního řádu), a podmínky uvedené pod kapitolou 12. (žalobce přijal do zařízení v období od 2. 5. do 29. 9. 2012 odpad katalogové číslo 19 08 05 Kaly z čištění komunálních odpadních vod v množství 67,15 tun od společnosti ECO-F a.s. a 1,55 tun od společnosti Karlovarská Korunní s.r.o., aniž by ověřil kvalitu podle požadavků ČSN 465735 „Průmyslové komposty“ na vstupní suroviny do zařízení). Tímto jednáním porušil povinnost provozovatele zařízení stanovenou v ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o integrované prevenci. Zároveň byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu, domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu vázán. V žalobě nejprve zopakoval odvolací námitky, které uplatňoval ve správním řízení, a paušálně uvedl, že se žalovaný nevypořádal ani s jedním tvrzením, které v odvolání namítal. Konkrétněji uvedl, že mu byla rozhodnutím vytýkána skutečnost, že porušil podmínku č. 13 integrovaného povolení uvedenou pod kapitolou 5, a že využívá podmínky dané v provozním řádu v kapitole 10. Žalobce uvádí, že využívání dovolených podmínek daných provozním řádem nemůže vést k vyvozování závěrů o jeho porušování a není přípustné, aby za takové jednání byl sankcionován. Provozní řád nikde nestanoví závazný časový rámec pro dokončení kompostovacího procesu, proto pokud tento proces nebyl ukončen, nelze z toho dovozovat, že by činnost byla v rozporu s integrovaným povolením, provozním řádem nebo technologií procesu. Tím, že nebyl proces ukončen, nemohlo dojít k porušení povinností z hlediska dodržení teplot nad 65 stupňů po dobu 5 dnů a více než 55 stupňů po dobu 21 dnů, neboť takových hodnot by mohlo být dodrženo až v následném procesu. Žalobce se domnívá, že žalovaný používá nepřipustné analogie a podmínky provozního řádu uměle rozšiřuje na kompostovacím procesem zamýšlený výstup, který nicméně není provozním řádem nijak garantován. S ohledem na povahu zařízení do něj žalobce přijímá takové odpady, které jsou mu ze strany třetích subjektů předávány a není tak v jeho pravomoci ovlivnit složení těchto návozu. Zařízení není provozováno za účelem drancování surovinových zásob mimo režim odpadů, žalovaný dovozuje doporučující závěry týkající se surovinové zakládky, vzhledem k tomu, že žalobce odpady nenakupuje, ani jinak nepoptává, musí do zakládky přidávat v rámci povolených limitů odpady, které jsou do zařízení předávány a je tak stran požadavků na surovinovou zakládku kompostárny materiálově omezen.

[3] Ohledně porušení podmínky provozního řádu stanovené v kapitole 5. odstavec 12, kdy je žalobci vytýkána přítomnost komunálního odpadu (odpadního plastu), uvádí, že samotný výskyt takového odpadu není provozním řádem zakázán, ten jej předjímá a stanoví závazný postup pro zjednání nápravy, k čemuž došlo bezprostředně po kontrole na zařízení. Podle názoru žalobce nemůže být sankcionován za nedodržení podmínky takového znění, neboť ke splnění podmínky došlo tak, jak je předvídáno provozním řádem, což opětovně považuje za nepřipustnou analogii, když provozní řád nestanoví závazný časový rámec, které jsou podle názoru žalobce spekulativně dovozovány žalovaným.

[4] Žalobce dále rozhodnutí vytýká, že k porušení podmínky uvedené pod kapitolou 12 (nedodržení podmínek podle požadavků ČSN 465735 „Průmyslové komposty“ na vstupní suroviny do zařízení) uváděl v odvolání, že na drtivou většinu kalů, které do zařízení vstupují, existují rozborů (např. Vodárny a Kanalizace Karlovy Vary, a.s.), které měla k dispozici inspekce i žalovaný; ve sledovaném období (2. 5. – 29. 9. 2012) přijal žalobce do kompostárny celkem 2901,22 tun odpadů, jejichž složení bylo ověřeno podle popisu uvedeného v odvolání a výše v žalobě, dále přijal podle odborného úsudku od společnosti Karlovarská Korunní s.r.o. v množství 1,55 tun a od společnosti ECO-F a.s. v množství 67,15 tun. V odvolání zdůraznil, že celkový příjem kalů bez rozborů od společností Karlovarská Korunní s.r.o. a ECO-F a.s. (2% z celkového množství přijatých kalů) nemohl ovlivnit výslednou kvalitu odpadu, kterou udává zejména příjem kalů od společnosti Vodárny a kanalizace Karlovy Vary, a.s. (podíl z celkového množství přijatých kalů činí 98%), a nejednalo se 2 324,23 tun přijatých kalů.

[5] Žalobce v dalším žalobním bodě zpochybňuje nepřípustnost přejímky odpadů do zařízení podle schváleného provozního řádu na podkladě odborného úsudku, neboť legislativa nestanovuje požadavky na zpracovatele odborného úsudku, pouze konstatuje povinnost, že dodavatel (vlastník odpadu) je povinen předat provozovateli zařízení základní popis odpadu s vyjmenovanými náležitostmi. Zmiňovaný metodický pokyn 3/2007 Věstníku MŽP není závazným právním předpisem a nemůže být za jeho znění žalobce sankcionován. Znovu poukázal na skutečnost, že ve vztahu k celkovému množství odpadů, které byly přijaty do zařízení v tomto režimu (2%) se jedná o zanedbatelnou část a svou závažností neodůvodňuje výši uložené sankce.

[6] V dalším žalobním bodě uvedl, že akceptoval skutečnost, že porušil podmínku č. 11 uvedenou pod kapitolou 5. provozního řádu.

[7] V posledním žalobním bodě žalobce nesouhlasil s výší uložené pokuty, k čemuž uvedl, že ve zveřejněném seznamu pokut na internetových stránkách inspekce uložená výše pokuty nad 400 000,- Kč odpovídá pouze u velmi závažných porušení zákona s prokázaným škodným následkem, v projednávaném případě podle jeho názoru k žádnému škodlivému následku na životním prostředí nedošlo, sama inspekce uváděla, že výše pokuty je preventivního charakteru. Nedodržení provozního řádu byla pouze technického a provozního charakteru, která nebyla způsobilá zapříčinit ohrožení či poškození životního prostředí. Poměrně nesystematicky žalobce v tomto žalobním bodě uvádí, že skutečnost nevyskladňování kompostu omezuje možné důsledky porušení provozních postupů pouze na rámec dotčeného zařízení, a nevyskladňování nemůže být ze strany správního orgánu sankcionováno (tato část žalobního bodu tak nemíří na výši pokuty, ale podmínky trestnosti).

[8] Žalovaný s podanou žalobou věcně nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, když ve vyjádření uváděl věcně obdobné důvody, jako jsou v odůvodnění napadeného i prvostupňového správního rozhodnutí. Žalobce dlouhodobě nakládá s odpady v zařízení, které je určeno ke kompostování jako efektivnímu způsobu zpracování odpadů, s kontaminovanými odpady, kdy řádná úprava odpadů by pro žalobce znamenala vynaložení dalších nákladů. Žalobce nevěnoval dostatečnou pozornost výběru

zakládáných surovin, do základek zpracoval převážně čistírenské kaly, které je z finančního hlediska vhodné přijímat do zařízení a tím prakticky znemožnil optimalizaci procesu kompostování, čímž zařízení sloužilo spíše jako ukládání čistírenských kalů, než jako zařízení pro kompostování. S vhodnou surovinou by při optimálních podmínkách proběhl hygienizace za 1 – 3 týdny, nedodržení teplotního režimu tak nemohlo k tomuto procesu dojít, což vedlo k narůstání kontaminace patogenními organismy. Až po kontrole ze strany inspekce začal žalobce přizpůsobovat příjem odpadů a materiálů vhodných pro zamíchání do základek. K přijímání odpadů kat. č. 19 08 05 kaly z čištění komunálních odpadních vod uvedl, že po sepsání protokolu o kontrolním zjištění ze dne 5. 12. 2013 inspekce zjistila, že žalobce disponuje novým provozním řádem z 20. 10. 2010, kde byla mj. změněna podmínka pro přijetí odpadů do zařízení, což inspekce zohlednila v zahájení správního řízení. Žalobce kaly do zařízení od společnosti ECO-F a.s. a Karlovarská Korunní s.r.o. přijal pouze na základě odborného úsudku, ačkoliv přejímací podmínka v provozním řádu vyžaduje informace získatelné pouze formou zkoušek. Inspekce přihlédla k tomu, že žalobce předložil rozborů kalů od dodavatele Vodárny a kanalizace Karlovy Vary, a.s., a to zohlednila při stanovení sankce. Při stanovení výše sankce inspekce postupovala v souladu s ust. § 38 odst. 2 zákona o integrované prevenci.

[9] V odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí je mj. uvedeno, že dne 5. 9. 2012 provedla inspekce plánovanou a předem ohlášenou kontrolu zařízení, při níž bylo zjištěno, že po dobu zrání nebyly zakládky A a B udržované ve vhodném tvaru podle podmínky uvedené v aktuálním provozním řádu, zakládka B byla značně znečištěna nerozložitelným komunálním odpadem (převážně odpadní plast), který nebyl od kompostové suroviny řádně oddělen. Dále bylo kontrolou provozního deníku zjištěno, že kompostovací proces probíhá kontinuálně v kypách a nebyl ke dni kontroly ukončen, v období od 25. 1. do 6. 9. 2012 nebyl dodržován správný průběh kompostovacího procesu (nebyl dodržen teplotní režim zde konkrétněji rozvedený), nebyly sem zapracovány vhodné suroviny, které by zabezpečily optimální poměr uhlíku a dusíku, čímž nebyly dosaženy parametry podle provozního řádu. Dále žalobce přijal do zařízení kaly z čištění odpadních vod, a to pouze na základě úsudku, který musí jednoznačně vyloučit možnost překročení podmínek stanovených pro přijetí odpadů do zařízení, a pokud nejsou prováděny analytické zkoušky odpadu, musí pro každý stanovený ukazatel být podán dostatečný důkaz, že se příslušný ukazatel v odpadu nevyskytuje, resp. nemůže vyskytnout v nadlimitních koncentracích, a to transparentním a přezkoumatelným způsobem. Monitoring výstupu z kompostárny společností INGEP, spol. s r.o., v roce 2011 a 2012 potvrdil ve výstupu z kompostárny zvýšený obsah zinku, arsenu, mědi a rtuti, nižší pH, nízký poměr C:N a extrémně narůstající kontaminaci patogenními organismy. Dále bylo zjištěno, že žalobce v hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2011 neuvedl pravdivé a úplné údaje o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi (nebyl uveden převod odpadů z minulého roku s kódem C00 a zůstatek odpadů na skladu k 31. 12. 2011 s kódem CN5).

[10] V odůvodnění je dále popsán průběh správního řízení, vyjádření žalobce a konkrétně rozepsána příslušná kontrolní zjištění. K výši uložené pokuty je uvedeno, že inspekce posoudila podle ust. § 38 odst. 2 zákona o integrované prevenci závažnost deliktu, způsob jeho spáchání, vzniklé nebo hrozící následky v oblasti životního prostředí nebo v oblasti zdraví člověka a dobu trvání protiprávního stavu. K naplnění skutkové podstaty

deliktu ohrožujícího životní prostředí dojde vždy, když nejsou ze strany subjektu dodržovány právní předpisy týkající se nakládání s odpady, neboť tím je vyvoláno nebezpečí vzniku poruchy. V průběhu šetření nebylo zjištěno přímé poškození životního prostředí, ale k ohrožení jednáním došlo. Při určení výše pokuty inspekce vycházela z toho, že žalobce provozoval zařízení v rozporu s podmínkami platného integrovaného povolení, v současné době je v české republice považováno za prioritní sledování a hodnocení mikrobiologické kontaminace čistírenských kalů v návaznosti na účinnost technologií hygienizace. K přitěžující okolnosti přihlédla inspekce k tomu, že žalobci byla uložena pravomocně pokuta za porušení provozního řádu v zařízení skládky v Činově v roce 2012, dále k délce a způsobu trvání protiprávního jednání, kdy se nejednalo o náhodné pochybení, ale o pochybení indikované v celé délce kontrolovaného období, nezanedbatelné bylo i množství odpadů (řádově tisíce tun), se kterými bylo nakládáno. Jednáním dochází k obohacování žalobce na úkor životního prostředí a úkor subjektů, které jednají v souladu se zákonem o odpadech. Výše sankce byla stanovena tak, aby měla především nápravný a od budoucna preventivní charakter. Uložená pokuta činí 4,2% z maximální možné výše, byla tak uložena v dolní hranici.

[11] V odůvodnění napadeného správního rozhodnutí je mj. uvedeno, že v odvolání žalobce namítá, že zakládky nemají homogenní tvar zejména z nedostatku ostatních odpadů a neustále rostoucím objemem kalů a komunálního odpadu. Správní orgán zahájil řízení zejména z toho důvodu, že kompostovací proces nebyl dodržován v souladu s technologickými postupy, které jsou uvedené v provozním řádu, důsledkem jednání je, že se žalobci nedaří zajistit výstup, což je zapříčiněno zejména nedodržením podmínek stanovených provozním řádem – provozovatel kompostárny nevěnoval dostatečnou pozornost při výběru zakládacích surovin, do zakládek zpracovával převážně čistírenské kaly a tím znemožnil optimalizaci procesu kompostování. Porušení podmínky č. 12 uvedené pod kapitolou 5. provozního řádu žalobce nerozporuje, ale uvádí, že nežádoucí příměsi jsou během pracovní doby vytrženy. Tomu neodpovídá stav skládky v době kontroly – v zakládce B bylo zjištěno velké množství komunálního odpadu převážně odpadního plastu, který nebyl oddělen od kompostované suroviny, velké množství komunálního odpadu bylo na pracovní ploše kompostárny, čímž hrozilo riziko zapravení do zakládky. K další odvolací námitce spočívající v tom, že proces kompostování nebyl ukončen, proto nemohl žalobce porušit povinnosti z hlediska dodržení teplot, je v odůvodnění uvedeno, že pokud by do zařízení byl přijímán materiál se správnou surovinovou skladbou, proběhla by hygienizace za 1 – 3 týdny od založení kupy. Nedodržením požadovaného teplotního režimu došlo k narůstání kontaminace patogenními organismy vysoko nad přípustné limity, zvýšený obsah mikroorganismů mají za příčinu především čistírenské kaly, které v zakládkách převažují. Další porušení podmínky se týkalo přijímání odpadů katalogové číslo 19 08 05, kdy žalobce v období od 2. 5. do 29. 9. 2012 nebyl schopen ověřit, zda přijatý odpad vyhovuje kritériím pro přijetí do zařízení. Žalobce namítal, že ve vztahu k celkovému množství odpadu přijímaného do zařízení je takové množství zanedbatelné, k čemuž je uvedeno, že žalobce má provozovat zařízení v souladu se závaznou podmínkou schváleného integrovaného povolení a provozovatel je do zařízení povinen přijímat pouze odpad, který musí odpovídat ČSN 465735. V rámci nového řízení doložil žalobce rozbor kalů od dodavatele Vodárna a kanalizace Karlovy Vary a.s., které nebyly součástí základního popisu odpadu, inspekce k této skutečnosti přihlédla a pokutu úměrně snížila.

[12] V odůvodnění je dále zmíněna odvolací námitka, podle níž se žalobce domnívá, že nedošlo k žádným škodlivým následkům, ale že jsou splněny podmínky ust. § 38 odst. 4 zákona o integrované prevenci a navrhoval řízení zastavit. K takovému postupu nebyly shledány důvody, neboť protiprávní činnost žalobce byla prováděna vědomě a dlouhodobě. Nelze dále hovořit o nepřiměřenosti sankce, neboť provozovatel zařízení je povinen provozovat své zařízení tak, aby v maximální míře byly využívány odpady v souladu se schválenou a ověřenou technologií. Pokud není v zařízení zaručena technologie kompostování, nemělo by takové zařízení být v provozu.

[13] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[14] Podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o integrované prevenci, ve znění účinném v rozhodné době: *„Provozovatel zařízení je povinen (a) provozovat zařízení v souladu s integrovaným povolením vydaným podle tohoto zákona, včetně podmínek provozu zařízení stanovených v provozních řádech a dalších dokumentech schválených v rámci integrovaného povolení,...*“.

[15] Podle ust. § 37 odst. 4 zákona o integrované prevenci: *„Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel zařízení dopustí správního deliktu tím, že provozuje zařízení bez platného integrovaného povolení, bez pravomocného rozhodnutí o podstatné změně integrovaného povolení nebo v rozporu s integrovaným povolením.“*

[16] Podle ust. § 37 odst. 6 písm. b) zákona o integrované prevenci: *„Za správní delikt se uloží pokuta (b) do 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavců 4 a 5.“*

[17] Podle ust. § 38 odst. 2 zákona o integrované prevenci: *„Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, ke vzniklým nebo hrozícím škodlivým následkům v oblasti životního prostředí nebo v oblasti zdraví člověka a době trvání protiprávního stavu.“*

[18] Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není patrné, že by se žalovaný nevypořádal ani s jednou odvolací námitkou, jak tvrdil žalobce v podané žalobě. Soud tak na toto odůvodnění odkazuje, když v něm je několikrát uvedeno, že žalovaný svůj závěr formuluje na základě toho, co žalobce uváděl v odvolání, a to většinou návětím *„účastník řízení namítá...“*, po němž následuje závěr žalovaného. K tomuto obecnému žalobnímu bodu tak soud uvádí, že jej neshledal důvodným.

[19] K dalšímu žalobnímu bodu soud uvádí, že žalobce byl potrestán za nevyhovující stav v zařízení, který byl zjištěn při kontrole inspekce, a zvolenou nevhodnou technologií kompostování. To bylo důvodem, proč porušil příslušná ustanovení provozního řádu. Toto zjištění, které bylo v příslušný den provedeno, svědčí o tom, že žalobce příslušnou podmínku nedodržel, neboť kompostovací proces vykazoval takové vlastnosti, že

k němu nemohlo řádně docházet. Skutečnost, že nikde v příslušném provozním řádu není stanovena přesná doba, po kterou by měl kompostovací proces probíhat, je podle názoru soudu nepodstatná pro zjištění protiprávního jednání žalobce, neboť žalobce nebyl potrestán za to, že by nějakou dobu nedodržel, ale za to, že kompostování řádně neprobíhalo (zjištěná nesprávná skladba základky, kontaminace, nedodržení teplot, aby tento proces mohl reálně probíhat). Soud nesouhlasí s konstrukcí žalobce v podané žalobě, že pokud nebyl dokončen kompostovací proces, tak nelze hodnotit podmínky takového procesu. Jak bylo uvedeno i v odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí, podmínky příslušného procesu kompostování je možné kontrolovat a hodnotit i v průběhu tohoto procesu, kdy je nutné mít na zřeteli, že žalobce provozuje zařízení za schváleným účelem, kterým je provoz kompostárny. Proto je nutné trvat na tom, aby tyto procesy probíhaly způsobem podle příslušného provozního řádu, a to po celou dobu takového procesu, přičemž musí být tento proces kontrolován. Pokud je zjištěno v průběhu tohoto procesu (kompostování), že podmínky nejsou dodržovány, je to v rozporu s účelem zařízení i jeho provozním řádem, a to bez ohledu na to, zda byly či nebyly stanoveny časové meze jednotlivých procesů. Není podstatné, zda proces kompostování byl dokončen či nikoliv, ale zjištění, že k výslednému produktu – kompostu – by v dohledné době reálně nedošlo (např. plastový odpad, který zde byl zjištěn v nikoliv zanedbatelném množství, procesu kompostování nepodlehne, značná kontaminace cizorodými organismy, které kompostování brání, resp. dochází k jiným chemickým procesům, než kompostování).

[20] Z odůvodnění rozhodnutí i předloženého správního spisu nikde neplyne, že by správní úřady užívaly nepřípustné analogie, když ze shora uvedeného závěru vycházejí. Jak bylo shora uvedeno, žalobce podle provozního řádu má stanoveny povinnosti, které musí dodržovat i v průběhu příslušného děje (kompostování), nelze tak vycházet z toho, že by tyto podmínky mohly být zjišťovány až po kompostování, resp. v podstatě nikdy (pokud žalobce uvádí, že proces kompostování nemá stanoven žádný časový rámec, pak by taková logická konstrukce musela vést k tomu, že materiál složený v areálu kompostárny nelze kontrolovat nikdy). Jak již bylo shora uvedeno, podmínky zjištěné při kontrole inspekce byly takové, že k úspěšnému kompostování nedocházelo a nikdy by nedošlo, a proto by nebyl ani výsledný produkt souladný se schváleným provozním řádem zařízení.

[21] Jak je patrné z odůvodnění rozhodnutí, v době kontroly bylo zjištěno, že příslušné kypy byly nesprávně založeny, docházelo u nich k narůstání kontaminace patogenními organismy, které mají původ v čistírenských kalech, kdy nebyla řádně prováděna kontrola účinnosti hygienizace na základě sledování indikátorových mikroorganismů, nejednalo se tak o řádnou technologii kompostování (což je však pouze jedno z dílčích pochybení žalobce, ke správnému kompostování by nedošlo i z dalších významných důvodů dříve zmíněných – nedodržení kvality kompostového substrátu, přítomnost nerozložitelného plastového odpadu, nedostatečná teplota atd.). Za takového stavu by k výslednému produktu nikdy nedošlo. Proto a za porušení těchto povinností byl žalobce potrestán, v čemž nelze hledat žádnou nepřípustnou analogii či rozšiřování podmínek trestnosti.

[22] V dalším žalobním bodě žalobce uvádí, že možná přítomnost komunálního odpadu je přípustná, neboť provozní řád takový postup předjímá. Žalobce však nebyl potrestán za to, že by v přijímaném odpadu byl přítomen komunální odpad, který by dále žalobce ve

svém zařízení vyřadil, ale za jednání, že při kontrole inspekce tyto odpady byly zjištěny v základce B ve velkém množství. Proto byl žalobce potrestán, nikoliv za to, že by v přijímaném odpadu byla zjištěna přítomnost komunálního odpadu, kterou by žalobce dále vytrídil či nějak zpracoval. Takový postup svědčí o tom, že žalobce porušoval své povinnosti a odpad nevytrídil, čímž rovněž materiál kontaminoval a způsobil, že by z něho plnohodnotný kompost nikdy nevznikl.

[23] Žalobce dále uvádí, že množství kalů bez rozborů byl nízký a že kaly mohl přijímat na základě odborného úsudku. Tento názor žalobce byl v odůvodnění dostatečně rozebrán a byl shledán jako nesprávný, neboť v podmínce požadující kvalitativní hodnocení přijatých kalů je nutné, aby žalobce doložil příslušné ověření, zda odpad přijatý bez výluhových zkoušek vyhovuje kritériím pro přijetí do zařízení kompostárny. Tuto povinnost tímto svým jednáním porušil. Skutečnost, o jaké množství se jednalo, je pak pro samotný závěr o porušení této povinnosti nepodstatná. Jak bylo uvedeno v odůvodnění, skutečnost ohledně množství těchto kalů byla zohledněna ve výši pokuty, nikoliv však při hodnocení nedovolenosti příslušného jednání, s čímž soud souhlasí. Pokud žalobce příslušnou podmínku a provozní řád porušil, tak se dopustil nedovoleného jednání a podmínky trestnosti tak byly naplněny. Z tohoto pohledu je pak podle názoru soudu již nepodstatné rozebrání, kolik konkrétně tun kalů se takové jednání mělo týkat.

[24] Pokud žalobce uvádí, že metodický pokyn ministerstva životního prostředí není právním předpisem, proto podle něj není možné jednání žalobce sankcionovat, pak soud uvádí, že nikde z rozhodnutí neplyne, že by žalobce byl potrestán za porušení povinností stanovených pouze tímto pokynem, ale povinností podle zákona o integrované prevenci.

[25] Pokud žalobce uváděl, že podle jeho názoru postačí k přejímce odpadů odborný úsudek, pak soud uvádí, že tato polemika je nepodstatná a nemíří na rozhodovací důvod a zjištěné porušení povinností, za které byl žalobce potrestán. Pokud žalobce provozuje určité zařízení, musí dodržovat podmínky provozu tohoto zařízení, což se v daném případě nestalo, neboť při kontrole inspekci byly zjištěny skutečnosti, které svědčí o tom, že provozní řád dodržován nebyl. Žalobce je tak odpovědný za provoz tohoto zařízení jako celku. Skutečnost, jak bude zjišťovat při přejímce odpadů jeho složení, je jeho věcí, musí však zajistit, že tyto odpady budou splňovat podmínky kompostárny. Pokud při kontrole je zjištěno něco jiného, je to žalobce jako provozovatel kompostárny, kdo je za takové porušení svých povinností odpovědný.

[26] V poslední části žaloby žalobce nesouhlasí s výší uložené pokuty. Výměra pokuty v případě spáchání tohoto správního deliktu činí 10 000 000 Kč, uložená pokuta ve výši činí 4,2% ze zákonné výměry. Výši uložené pokuty inspekce konkrétně odůvodnila v prvostupňovém rozhodnutí, když vzala v úvahu zákonná kritéria podle ust. § 38 odst. 2 zákona o integrované prevenci (*„žalobce provozoval zařízení v rozporu s podmínkami platného integrovaného povolení, v současné době je v české republice považováno za prioritní sledování a hodnocení mikrobiologické kontaminace čistírenských kalů v návaznosti na účinnost technologií hygienizace. K přitěžující okolnosti přiblížila inspekce k tomu, že žalobci byla uložena pravomocně pokuta za porušení provozního řádu v zařízení skládky v Činově v roce 2012, dále k délce a způsobu trvání protiprávního jednání, kdy se nejednalo o náhodné pochybení, ale o pochybení indikované v celé délce kontrolovaného období, nezanedbatelné bylo*

i množství odpadů (řádově tisíce tun), se kterými bylo nakládáno. Jednáním dochází k obohacování žalobce na úkor životního prostředí a úkor subjektů, které jednají v souladu se zákonem o odpadech. Výše sankce byla stanovena tak, aby měla především nápravný a od budoucna preventivní charakter“). Soud takové hodnocení považuje za logické, vycházející z příslušných skutkových zjištění, zohledňující jak okolnosti polehčující, tak i přitěžující, a odpovídající zákonným hlediskům. Proto neshledal, že by i tento žalobní bod byl důvodným. Skutečnost, zda se tato výše pokuty jeví žalobci jako vysoká, není dostatečná pro závěr, že by se jednalo o nezákonný postup. Soud znovu opakuje, že znakem skutkové podstaty i rozhodovacího důvodu o výši pokuty není a nemusí být samotné poškození životního prostředí, ale rovněž jeho ohrožení. Ohledně námitky, že pokuty v částkách vyšších než 400 000,- Kč inspekce ukládá za závažné porušení zákona, soud uvádí, že jednání žalobce, stejně jako inspekce a žalovaný, rozhodně nepovažuje za bagatelní, náhodné či omluvitelné. Jak je patrné z odůvodnění rozhodnutí, v případě potrestání žalobce se jedná o recidivu trestného jednání, žalobce byl potrestán za několik různých skutků, zjištěná pochybení soud nepovažuje za zanedbatelná. Z tohoto důvodu pokuta uložená v dolní hranici (výměra pokuty u tohoto správního deliktu je 10 miliónů) je pokutou přiměřenou. V této souvislosti je nutné uvést, že výše uložené pokuty musí mít rovněž výchovný, prevenční a sankční charakter – jinými slovy řečeno, tato výše musí být pro žalobce natolik citelná, aby vedla k přehodnocení jeho povinností a zejména kontrole jejich dodržování, aby se trestného jednání dále nedopouštěl; dále pak okolnost, aby se mu protiprávní jednání ekonomicky nevyplácelo, neboť tím jednak ohrožuje životní prostředí, jednak parazituje na celém systému nakládání s odpady, když přispívá k ekonomickému znevýhodnění těch subjektů, které příslušné povinnosti dodržují, tyto subjekty musí investovat do takového procesu větší finanční prostředky, proto nemohou na trhu nabízet své služby za srovnatelných podmínek.

[27] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[28] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[29] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. prosince 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
J.